



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา แยกเป็นโปรแกรมบูรณาการการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หลักสูตรวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หนังสือเรียนสังคมศึกษา ส 101 ส 102 ประเทศของเรา ส 203 ส 204 เพื่อนบ้านของเรา ส 305 ส 306 โลกของเรา และ ส 041 กฎหมายในชีวิตประจำวัน
2. ศึกษาหนังสือ วารสาร เอกสาร พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. 2522 และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อศึกษาทฤษฎี และแนวปฏิบัติ
3. ศึกษาหนังสือ วารสาร เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจรรยาบรรณหลวม และการบ่อนกนอุบัติภัยอันเกิดจากการจรรยาบรรณ พหุ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจรรยาบรรณในกรุงเทพมหานคร
4. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจรรยาบรรณอันเกิดจากพฤติกรรมของผู้ใช้รถยนต์ถนน และความต้องการให้มีการเรียนการสอนจรรยาบรรณศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จากผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจรรยาบรรณ 50 คน เพื่อนำมาเป็นแนวในการวางโครงสร้างจรรยาบรรณศึกษาและการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบูรณาการการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษา
5. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบูรณาการการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร จากครูสังคมศึกษา จำนวน 250 คน ได้

พิจารณาความเหมาะสมเพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบการสร้างโปรแกรม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจรรยาเกี่ยวกับปัญหาการจรรยา และการจัดจรรยาการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นพื้นฐานการสร้างโครงร่าง หรือขอ เสด็จวิชาจรรยาการศึกษา และการบูรณาการจรรยาการศึกษา กับวิชาสังคมศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check - list)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจรรยา อันเกิดจากพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนซึ่งประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ คนเดินเท้า คนโดยสาร และคนขับรถ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 3 ความต้องการให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจรรยาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย เรื่องสภาพและปัญหาของการจรรยาในเมือง และลักษณะของผู้ใช้ทางที่เป็นเหตุให้เกิดปัญหา และเอื้ออำนวยต่อความเป็นระเบียบในการจรรยา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 4 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการจรรยา และการจัดจรรยาการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบปลายเปิด

เครื่องมือชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมในการบูรณาการจรรยาการศึกษา กับวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นพื้นฐานการสร้างโปรแกรมบูรณาการจรรยาการศึกษา กับวิชาสังคมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความ เหมาะสมในการบูรณาการ จรรยาศึกษากับวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตกรุง เทพมหานคร เป็นการสอดแทรก เนื้อหาจรรยาศึกษาในการสอนสังคมศึกษา โดยมีจุดประสงค์การ เรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของสังคมศึกษา เป็นมาตราส่วนแบบประ เมิ้นค่า (Rating Scale)

2. นำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การ จรรยาและอุบิถิภยบนถนนซึ่ง ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข อีกครั้งหนึ่งให้ เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. นำแบบสอบถามชุดที่ 2 ไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย นักการศึกษาประจำ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร ครูสังคมศึกษา ศึกษานิเทศก์ นักวิจัยวิศวกรรมจรรยา และคำรวจจรรยา พิจารณาความครอบคลุมและความถูกต้องของ เนื้อหาตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของการบูรณา การจรรยาศึกษากับวิชาสังคมศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจรรยา ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างตามจุด มุ่งหมาย (Purposive Sampling) จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจรรยา ได้แก่

1.1	เจ้าหน้าที่กองสวัสดิศึกษา	5 คน
1.2	คณะกรรมการป้องกันอุบิถิภยแห่งชาติ	6 คน
1.3	แพทย์ประจำแผนกอุบิถิ เหตุ	6 คน
1.4	คำรวจจรรยา	8 คน
1.5	คำรวจทางหลวง	5 คน
1.6	นักกฎหมาย	6 คน
1.7	วิศวกรด้านวิศวกรรมจรรยา	5 คน
1.8	นักการศึกษาเกี่ยวกับการสอนสังคมศึกษา	5 คน
1.9	อื่น ๆ	4 คน

รวมตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจราจร 50 คน

2. กลุ่มครูสังคมศึกษา ได้แก่ ครูสังคมศึกษาที่ปฏิบัติการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนทั้ง 22 โรงเรียน โรงเรียนละ 50% ของจำนวนครูสังคมศึกษา รวมตัวอย่างประชากรที่เป็นครูสังคมศึกษา 250 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสองกลุ่ม 300 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ไปตามกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้ รับและส่งด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามชุดที่ 1

1.1 แบบสอบถามแบบเลือกตอบ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและบรรยาย

1.2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า กำหนดคะแนนเป็น 4 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ต้องการมากที่สุด	เท่ากับคะแนน 4
เห็นด้วยมาก	ต้องการมาก	เท่ากับคะแนน 3
เห็นด้วยน้อย	ต้องการน้อย	เท่ากับคะแนน 2
ไม่เห็นด้วย	ต้องการน้อยที่สุด	เท่ากับคะแนน 1

จากการกำหนดค่าดังกล่าว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) และหาค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งการแปลความของค่ามัธยฐานเลขคณิต กำหนดไว้ดังนี้

3.56-4.00	ความหมาย	เห็นด้วยมากที่สุด หรือต้องการมากที่สุด
2.56-3.55	ความหมาย	เห็นด้วยมากหรือต้องการมาก
1.56-2.55	ความหมาย	เห็นด้วยน้อยหรือต้องการน้อย
1.00-1.55	ความหมาย	ไม่เห็นด้วยหรือต้องการน้อยที่สุด

ในการนำความเห็นและความต้องการไปพิจารณาเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการสร้างเครื่องมือชุดที่ 2 ผู้วิจัยใช้ค่ามัธยเลขคณิตในเกณฑ์ 2.56 คือ ในระดับมากขึ้นไป เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามชุดที่ 2

1.3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด เสนอในรูปความเรียง

2. วิเคราะห์แบบสอบถามชุดที่ 2

2.1 แบบสอบถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและบรรยาย

2.2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า กำหนดคะแนน เป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	เท่ากับ	คะแนน 5
เหมาะสมมาก	เท่ากับ	คะแนน 4
เหมาะสมปานกลาง	เท่ากับ	คะแนน 3
เหมาะสมน้อย	เท่ากับ	คะแนน 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	เท่ากับ	คะแนน 1

จากการกำหนดค่าดังกล่าว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่ามัธยเลขคณิต และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแปลความของค่ามัธยเลขคณิต กำหนดไว้ดังนี้

4.56-5.00	ความหมาย	เหมาะสมมากที่สุด
3.56-4.55	ความหมาย	เหมาะสมมาก
2.56-3.55	ความหมาย	เหมาะสมปานกลาง
1.56-2.55	ความหมาย	เหมาะสมน้อย
1.00-1.55	ความหมาย	เหมาะสมน้อยที่สุด

ในการนำความเห็นไปพิจารณาจัดโปรแกรมบูรณาการจรรยาบรรณศึกษากับวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ค่ามัธยิมเลขคณิตในเกณฑ์ 2.56 คือในระดับเหมาะสมปานกลางขึ้นไป จึงจะนำไปเป็นเกณฑ์พิจารณาเพื่อใช้เป็นแนวทางสร้างโปรแกรม

3. สูตรที่ใช้ในการหาค่าสถิติ

3.1 สูตรหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนประชากรที่ตอบคำถาม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \times 100$$

3.2 สูตรหาค่ามัธยิม เลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยหรือมัธยิม เลขคณิต

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูล

(ประกอบ กรรณสูต 2525 : 80)

3.3 สูตรหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

$S.D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมด

$\sum fx^2$ แทน ผลบวกของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนนกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูล

(ประกอบ กรรณสูต 2525 : 81)

4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้งหมด เสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

การสร้างโปรแกรม

1. นำข้อมูลที่ได้จากหนังสือ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ รายงานสถิติ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ และงานวิจัยพื้นฐาน จากเครื่องมือชุดที่ 1 และ 2 กับ โครงร่างวิชาจรรยาบรรณ มาประกอบ เป็น เกณฑ์ในการสร้างโปรแกรมบูรณาการจรรยาบรรณ กับวิชาสังคมศึกษา ซึ่งมีลักษณะ เป็นแผนปฏิบัติการสอนวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยการสอดแทรกจรรยาบรรณในส่วนที่สามารถผสมผสานกันได้อย่างเหมาะสม หน่วย เนื้อหาจัด เป็นกลุ่มให้สอดคล้องกับ เป้าหมายของจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ 6 ประการ คือ

- 1.1 ความเข้าใจพื้นฐานของมีอยู่จรรยาบรรณ
- 1.2 ความรู้ความ เข้าใจในระ เเบียบปฏิบัติและกฎหมายจรรยาบรรณ
- 1.3 พัฒนาศักยภาพที่ดีต่อการรักษาความปลอดภัยในการจรรยาบรรณ
- 1.4 การ เป็นผู้มีควมพร้อมในการใช้ทางอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.5 การสร้าง เสริมประสมการณ เพื่อสวัสดิภาพของชีวิตและทรัพย์สินทั้งที่เป็น

ส่วนคนและส่วนรวม

- 1.6 ความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้ทาง

ลักษณะของโปรแกรม จัด เรียงลำดับตาม เป้าหมายของจรรยาบรรณสำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 4 ประการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3 ประการ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 6 ประการ แต่ละ เป้าหมายของโปรแกรมประกอบด้วยความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาจรรยาบรรณที่บูรณาการกับวิชาสังคมศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน และการประเมินผล

2. นำโปรแกรมที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 24 ท่าน ประเมินผลว่า โปรแกรมมีความ เหมาะสมมากน้อยเพียงใด เพื่อนำโปรแกรมมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยตั้ง เกณฑ์การประเมิน เป็น 3 ระดับ คือ

- 3 ความหมาย เหมาะสมมาก
- 2 ความหมาย เหมาะสมปานกลาง

1 ความหมาย ต้องปรับปรุง

3. นำข้อมูลจากแบบประเมินผลของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่ามัธยิม เลขคณิต โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$
 แล้วแปลความหมายของค่ามัธยิม เลขคณิตที่คำนวณได้ โดยถือเกณฑ์ ดังนี้

2.56-3.00 ความหมาย เหมาะสมมาก

1.56-2.55 ความหมาย เหมาะสมปานกลาง

1.00-1.55 ความหมาย ต้องปรับปรุง

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินโปรแกรมบูรณาการประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

3.1 นักการศึกษา เกี่ยวกับการสอนสังคมศึกษา จำนวน 3 คน

3.2 นักการศึกษา เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจากกรมวิชาการ จำนวน 3 คน

3.3 ครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 คน

3.4 ศึกษานิเทศก์สายวิชาสังคมศึกษาจากกรมสามัญศึกษา จำนวน 3 คน

3.5 ตำรวจ จำนวน 3 คน

3.6 ตำรวจทางหลวง จำนวน 3 คน

3.7 นักกฎหมาย จำนวน 3 คน

3.8 คณะกรรมการป้องกันอุบัตินภัยแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจราจร

จำนวน 3 คน

รวมจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ 24 ท่าน

4. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินโปรแกรมและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงโปรแกรมแล้วนำเสนอโปรแกรมฉบับสมบูรณ์